

Till Organisatörerna för Klimatseminariet den 24 mars, 2010

Undertecknade finner det väsentligt och på sin plats att besvara några av de "aktuella frågeställningar" som avses diskuteras under seminariet.

(1) Vilka tecken finns på antropogena klimatförändringar?

INGA – inga som helst verkliga tecken.

Däremot finns regionala och lokala klimatförändringar som har sitt ursprung i antropogena energiutsläpp från byggnader och markanvändning (Urban Heat Island, UHI, effekter). Men det är ju en helt annan sak.

(2) Vilka tecken finns på att växthusgasutsläpp på ett avgörande sätt driver klimatförändringar?

INGA. Tvärtom visar både teori och observationer att det inte bör finnas några. Speciellt intressanta är metangasens spatiala variationer som har sitt maximum kring nordpolen medan dess koncentration över de sydliga oceanerna är 10% lägre än vid norra polcirkeln. Dessutom har metangasen slutat att öka det senast decenniet och mycket talar för att samma sak kommer att hända med koldioxidens koncentration så småningom. Det finns ingen möjlighet att antropogena utsläpp på ett avgörande sätt driver observerade klimatvariationer. Växthuseffekten är en realitet och har definierats väl av James Hansen (ref.1) och Phil Jones. Problemet är att man utan anledning förutsätter att "växthusgaser" har förorsakat de 33-34 grader som observerats. Det finns en känd fysik som förklarar "växthuseffekten" (t.ex. Jelbring, ref. 2). Observerade värden på "Outgoing Longwave Radiation" stöder inte heller inverkan av några antropogena växthusgaser men däremot av vattenånga, droppar och iskristaller vilka alla är viktiga. Deras inverkan beror emellertid inte på någon imaginär "feedback" från koldioxid.

(3) På vad bygger vår uppfattning om klimatets framtida utveckling?

Det beror på vem man ställer frågan till:

- (a) IPCC baserar sina "projektioner" på modeller. Meteorologin kan emellertid inte producera ett tillfredställande teoretiskt underlag baserat på kända fysikaliska processer för sina prediktioner av klimatets framtida utveckling. Grundekvationerna täcker inte förhållanden vid polerna och ekvatorn. Vidare finns många centrala faktorer som helt enkelt utelämnats (solens inverkan, tidvattenseffekter i hav och atmosfär, m.m.). Dessutom envisas man med att – redan *a priori* – inkorporera en inverkan av antropogena växthusgaser. Vi ser denna påstådda inverkan som en obevisad hypotes och konstaterar att den inte ens föreligger i klart formulerat skick.
- (b) Geovetaren, å andra sidan, vill finna deterministiska lösningar och baserar därför sina prediktioner på observationsfakta dokumenterade i naturens egna geoarkiv. Här spelar naturligtvis solens inverkan en central roll. Solcyklerna kan med stor precision projekteras framåt i tiden. Vi anser naturligtvis att det bara är denna metodik – som utgår från verklighetens observationsfakta – som kan ge meningsfull information om klimatets framtida utveckling.

(4) Vad innebär vetenskaplig konsensus i dessa sammanhang?

INGENTING. För det första föreligger det ingen "konsensus" (och har heller aldrig gjort det) vad gäller klimatets utveckling och antropogen påverkan. För det andra, innehåller inte en god sökande vetenskapskultur begreppet "konsensus". Det är ett autokratiskt påstående som inte rimmar med demokratiska ideal. Forskarsamhället är alltid splittrat

och det är i grunden sunt. Vad som i stället måste gälla, är argumentens tyngd och kvalitet – och där kan IPCC på intet sätt slå sig för bröstet, utan bör snarare skämmas.

(5) Hur bör ett organ med IPCC:s uppgift organiseras?

Naturligtvis skall aldrig en vetenskaplig fråga ges en överstatlig ställning. Detta vore att be om ett autokratiskt beslut. IPCC startade med helt fel intensioner och inriktning. Man ville bevisa en antropogen klimatpåverkan. Projektet startade som ett meteorologisk och oceanografiskt projekt där geologin fick en perifer position och där solen helt enkelt inte fick vara med.

IPCC måste – i vetenskapens namn – upplösas.

Om någon annan organisation skall ta över så måste den byggas upp runt fristående forskare, fullkomlig öppenhet och djup förankring i verkliga observationsfakta.

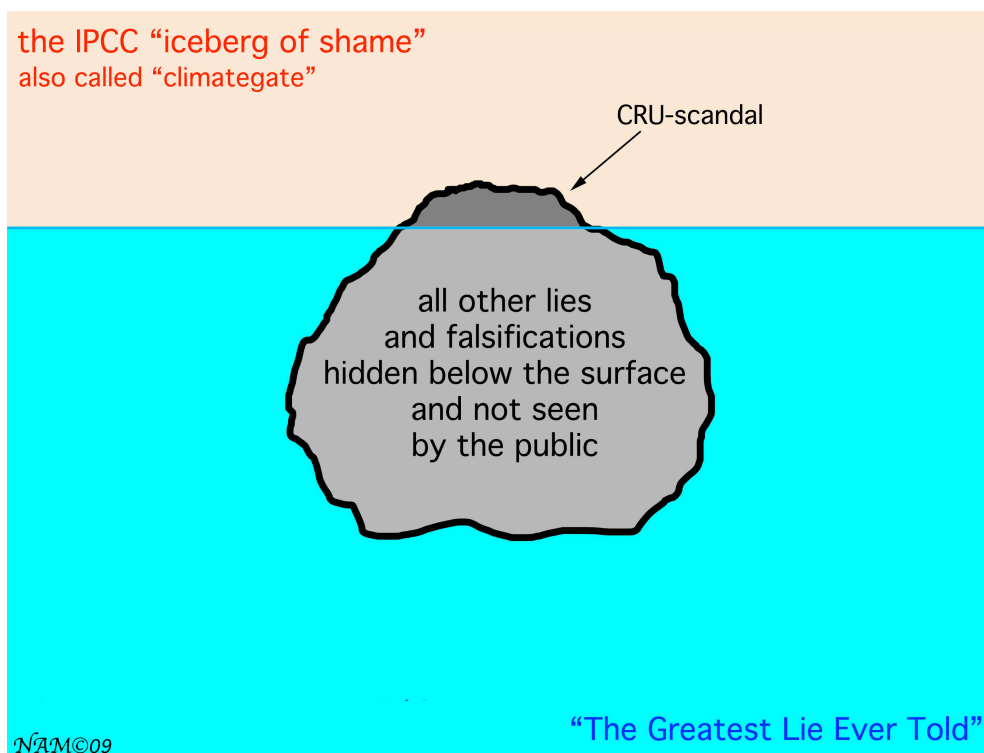
Detta framför vi som en summering av våra åsikter vad gäller ”aktuella frågeställningar”
Den 22 mars, 2010

Hans Jelbring
(AGW & klimat)

Wibjörn Karlén
(Temperatur & klimat)

Nils-Axel Mörner
(Havsytta & klimat)

- Ref. 1. Definition av växthuseffekten i ekvationerna (1)-(3): Hansen, James et al, Climate Impact of Increasing Atmospheric Carbon Dioxide, *Science*, Vol. 213, 1981.
Ref. 2. Jelbring, Hans, The Greenhouse Effect as a Function of Atmospheric Mass, *Energy & Environment*, Vol. 14, 2003.
Ref. 3. Henderson, David, *Climategate is just the tip of the iceberg*, Published in The Australian, February 16, 2010 with a different title.

från föredrag av Nils-Axel Mörner i Köpenhamn, December 8, 2009